

И от братска тиранија
И бурна, но студент
— От си, друже, тихо, вечно
Во тьменъ, мраченъ гробъ
Ни така безсмертно
Твои хорети робъ!...
Но ще дойде нурно време,
Ще та вспоменемъ
И ще хващамъ съвременни:
Кака върви свѣтъна?

30² Дец. 1880. Сосрмъ

Дявола ме свърка!

Ако нѣкой по неумане

Криви стѣнка теска,

Дявола се наговаря

Съ тай си погрѣшка

Дѣла, асала и бурбори

Како копика и бурка.